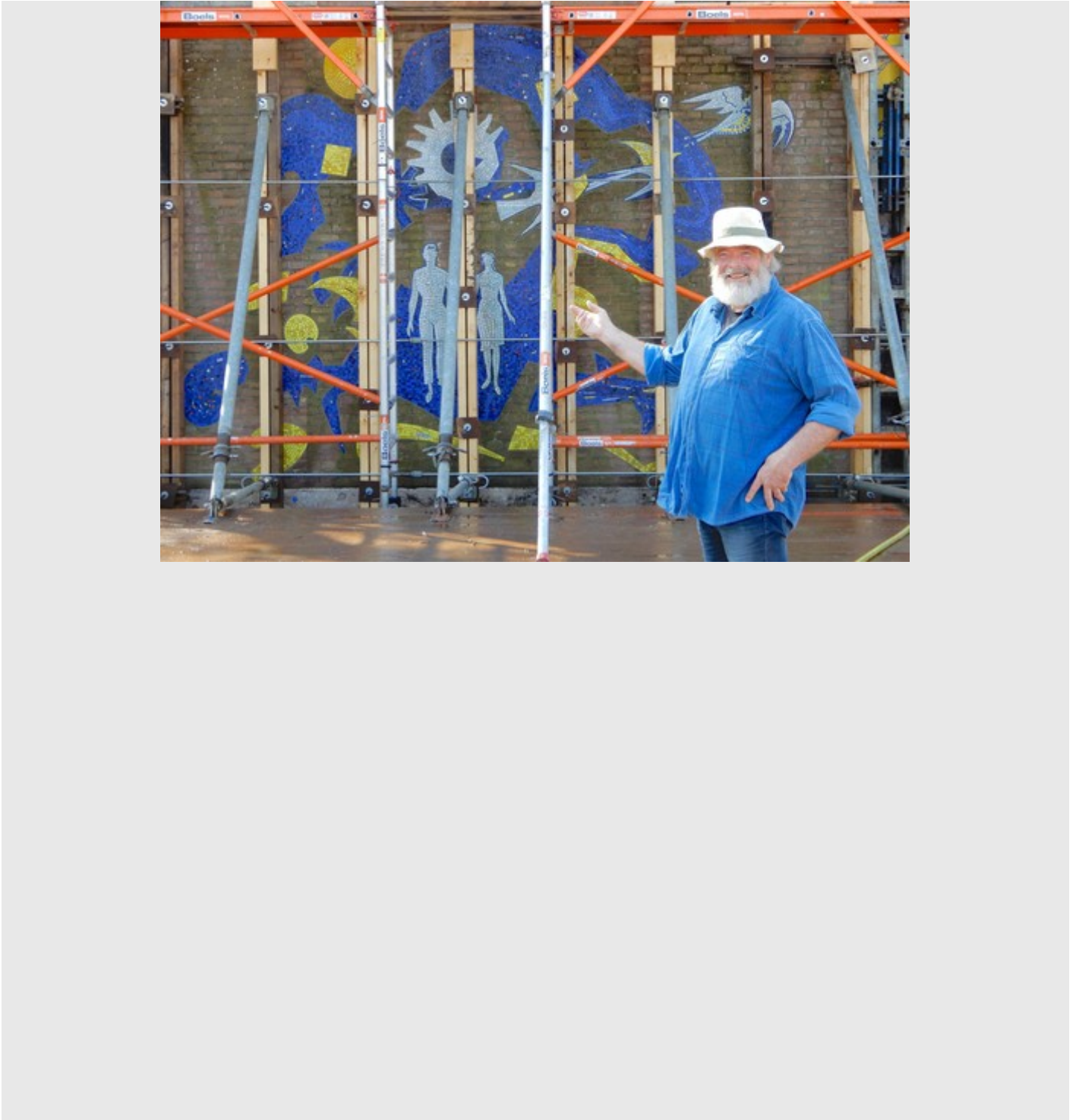

Premium

Mozaïekmuur is weer terug: oud kunstwerk Jos Stam herboren in plantsoen Constantijn Huygensstraat

Jeroen Stam is opgetogen dat de mozaïekmuur van de Adelbertusmavo, gemaakt door zijn vader Jos Stam, na vele jaren in opslag terug is als zelfstandig kunstwerk.

© Foto Jan Butter

Jan Butter

Gisteren om 14:34

HEEMSKERK

Twaalf jaar lag de mozaïekmuur van kunstenaar Jos Stam in opslag op de gemeentewerf Tolhek. Nu heeft de blikvanger van de vroegere Adelbertusmavo in het dorp een nieuwe plek in het plantsoen van de Constantijn Huygensstraat.

De enorme, versierde muur dient nu als zelfstandig kunstwerk. Een vreemde gewaarwording. Maar wat ziet hij er goed uit, aldus Jeroen Stam, zoon van de maker.

Stam fietst graag langs de Constantijn Huijgenstraat, waar bouwvakkers in de vorige week de laatste hand legden aan de herplaatsing van de mozaïekmuur. Voor de zoon is het een gelukkig weerzien met een van de weinige openbare werken van zijn vader Jos Stam (1926-1985). Hij was een veelzijdig en onderscheiden kunstenaar, daarnaast was hij bij velen bekend als tekenleraar op de Pedagogische Academie en Pius X College, beide in Beverwijk.

Progress

Bij de sloop van de Adelbertusmavo (2008) werd besloten de met kunst ingemetselde buitenmuur te behouden en te herplaatsen. Sindsdien lag in hij opslag. Er kwamen mogelijke locaties voorbij, doch telkens was er een reden om het niet te doen. Er zat weinig schot in totdat wethouder Aad Schoorl en zijn staf op de proppen kwamen met de groenstrook Constantijn Huygensstraat, hoek Laan van Assumburg. Voor de oudere Heemskerkers: hier stond ooit jeugdsociëteit Progress.

Jeroen: „Ja, het heeft lang geduurd, ik werd er wel eens wanhopig van. Maar ik had er wel begrip voor. Het is geen kleinigheid”, wijst hij op de afmetingen van 3,5 bij 5 meter, zo'n dertienduizend kilo zwaar. „Het mooist was geweest bij het gemeentehuis, want daar stond de Adelbertusmavo. Dit is een goed alternatief, een mooie zichtlocatie”, aldus de dankbare zoon. Hij loopt er omheen. Hij is onder de indruk van de wijze waarop de muur onzichtbaar verankerd is in de grond. Hij staat als een huis.

Het ingemetselde mozaïek zelf, gemaakt begin jaren '60, oogt nog puntgaaf. Voorstelling en kleuren (duizenden meest gele en blauwe steentjes) zien er fris en levendig uit. Het is duidelijk gemaakt voor de school. Een jongen en meisje lopen hand in hand door een levenspoort, de wijde wereld in. Waar de vogels fluiten. De toekomst die hen wacht, wordt verbeeld met allerlei omringende symbolen.

Opname

Een beetje gedateerd lijkt het wel qua onderwerp en stijl. Daar is de zoon het helemaal niet mee eens. „Oudere kunst is altijd een opname uit de geschiedenis. Dat kan toch geen bezwaar zijn.” Toch heeft de gemeente gemeend om er een hedendaags thema – de respectvolle samenleving – aan te verbinden. Het doet wat vergezocht aan, maar het maakt Jeroen niets uit.

De herplaatsing van de mozaïekmuur kost 50.000 euro, een smak geld. „Dat is waar, maar nee: ik voel mij niet bezwaard. Mijn vader was een heel bescheiden man, maar hij was ook een voortreffelijk kunstenaar, hij heeft veel gemaakt en veel verkocht: schilderijen, aquarellen, etsen, linoleumsneden en enkele mozaïeken. Dit mozaïek is een stukje geschiedenis. Ik denk dat veel Heemskerkers er goede herinneringen aan hebben. Het is bovenal een mooi werk. Ik ben er heel blij mee.”

De mozaïekmuur staat. De feestelijke onthulling is om alom bekende reden voorlopig uitgesteld.